

ПРОЕКТ
Вноситься
Кабінетом Міністрів України
Володимир ГРОЙСМАН
“ ” 2017 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про створення та виробництво
виробів військового призначення

Цей Закон визначає правові та організаційні засади провадження діяльності, пов'язаної зі створенням, виробництвом та забезпеченням інших стадій життєвого циклу виробів військового призначення.

Дія цього Закону не поширюється на діяльність, пов'язану зі створенням та виробництвом газової, спортивної, мисливської, сигнальної, колекційної та демілітаризованої зброї і боєприпасів (патронів) до неї, комплектувальних виробів та матеріалів загальнотехнічного призначення, які застосовуються в výroбах військового призначення.

Розділ I.
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в таких значеннях:

1) аванпроект — комплекс теоретичних, експериментальних досліджень та проектних робіт з технічного і економічного обґрунтування можливості і доцільності розробки та виробництва виробів військового призначення, що приводять до виконання дослідно-конструкторської роботи, що містить результати дослідження можливості та обґрунтування доцільності створення виробів військового призначення, тактико-технічні (технічні) характеристики, вихідні вимоги і пропозиції щодо їх розроблення, виробництва та експлуатації, складовими частинами якого є пояснювальна записка, креслення, схеми, розрахунки та проект тактико-технічного (технічного) завдання на розроблення Зразка;

2) боєприпаси — технічні пристрої одноразового застосування (включаючи їх складові частини, елементи, та вибухові речовини), що є видом озброєння, призначені для ураження живої сили противника, знищення його озброєння, військової і спеціальної техніки, руйнування укріплень, споруд, інших об'єктів, а також виконання інших завдань;

3) вироби військового призначення - військова і спеціальна техніка, їх складові частини та матеріали для них;

4) виробництво виробів військового призначення — діяльність суб'єкта виробництва (самостійно або разом з іншими суб'єктами виробництва), що пов'язана із створенням, серійним випуском, продовженням ресурсу, модернізацією, ремонтом і відновленням, демілітаризацією та утилізацією виробів військового призначення;

5) військова техніка — технічні засоби (системи, комплекси, Зразки), призначені для бойового, технічного, тилового та інших видів забезпечення бойових дій та навчання військових підрозділів, а також для контролю та випробувань таких засобів, військової зброї і боєприпасів, їх експлуатації, обслуговування та знешкодження, за виключенням складових частин і комплектувальних виробів зазначених технічних засобів;

6) військова зброя — технічні пристрої та предмети, що є видом (складовою) озброєння, які спеціально виготовлені та/або конструктивно призначені для оснащення збройних сил, інших військових формувань та правоохоронних органів для забезпечення їх бойової та повсякденної діяльності і застосовуються разом з боєприпасами або безпосередньо для ураження живої сили противника, знищення його озброєння, військової і спеціальної техніки, руйнування укріплень, споруд та інших об'єктів;

7) державна військово-промислова політика — комплекс правових, економічних, організаційних та інших заходів державного впливу на діяльність, спрямовану на розвиток оборонної промисловості, забезпечення потреб Збройних Сил та інших військових формувань України, підвищення конкурентоспроможності вітчизняних виробів військового призначення на світовому ринку озброєнь;

8) демілітаризація виробів військового призначення — комплекс робіт (заходів), у результаті проведення яких зазначені вироби втрачають здатність до використання їх у військових цілях, а також унеможливорюється відновлення такої здатності;

9) єдиний наскрізний план створення зразка - комплект документів з планування, організації та контролю виконання дослідно-конструкторської

роботи з розроблення зразка (далі - дослідно-конструкторська робота) відповідно до вимог тактико-технічного (технічного) завдання, що призначені для узгодження та координації проведення робіт за строками, обсягами витрат і технічними результатами;

10) життєвий цикл виробів військового призначення — сукупність стадій створення, виробництва, експлуатації, зберігання, модернізації, ремонту, демілітаризації та утилізації виробів військового призначення;

11) зразок виробу військового призначення (далі - Зразок) — одиниця озброєння, військової або спеціальної техніки;

12) іноземний замовник — іноземний суб'єкт господарської або іншої діяльності, який звертається відповідно до законодавства України з питань військово-технічного співробітництва та державного експортного контролю із замовленням на створення та/або виробництво виробів військового призначення, а також провадження іншої діяльності, пов'язаної з їх життєвим циклом;

13) конструкторська документація — частина технічної документації, що складається з графічних і текстових документів, які в сукупності або окремо визначають склад і будову Зразка та містять дані, необхідні для його розроблення, виготовлення, випробування, експлуатації і ремонту;

14) матеріали для створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки та їх складових частин — спеціальні речовини і напівфабрикати, які використовуються для виготовлення деталей виробів військового призначення та їх складових частин, нанесення покриття, насичення, а також під час їх експлуатації;

15) модернізація — комплекс заходів з технічного вдосконалення Зразка з метою поліпшення його тактико-технічних характеристик, підвищення рівня надійності функціонування та ефективності використання за цільовим призначенням шляхом зміни конструкції та/або складових частин обладнання чи його елементів;

16) озброєння — сукупність усіх видів військової зброї та боєприпасів до неї, якими оснащується військова техніка та/або особовий склад військових формувань;

17) послуги військового призначення — надання державним замовникам з оборонного замовлення (далі — державні замовники), а також юридичним чи фізичним особам в Україні або за її межами послуг, у тому числі посередницьких (брокерських), щодо забезпечення чи супроводження життєвих циклів виробів військового призначення;

18) поставлення на виробництво виробів військового призначення — комплекс заходів з підготовки підприємства до випуску створеного зразка із забезпеченням відповідності виготовлених виробів військового призначення вимогам технічної документації і нормативних документів стосовно їх якості та заявленої кількості;

19) прийняття на озброєння (постачання) Зразка — процедура офіційного включення створеного (модернізованого) зразка виробу військового призначення до табеля належності військового формування або підрозділу державного замовника шляхом видання відповідного правового акту;

20) ремонт — комплекс операцій для відновлення справного чи робото здатного стану виробів військового призначення і відновлення ресурсів виробів чи їх складових частин;

21) роботоздатний стан (роботоздатність) — стан виробу військового призначення, в якому значення усіх параметрів, які характеризують здатність виконувати задані функції, відповідають вимогам його технічної документації;

22) складова частина виробу військового призначення — деталь, складова одиниця та/або комплектувальний виріб, спеціально розроблені і призначені для виконання певних технічних функцій більш складного Зразка, які на підприємстві-виробнику або на місці монтажу відповідно до конструктивного (схемного) рішення приєднуються до більш складного Зразка;

23) складний зразок виробу військового призначення — зразок виробу військового призначення (комплекс, система, корабель, літак, танк, бойова машина тощо), розроблення якої потребує розв'язання науково-технічних проблем, залучення значних матеріальних і фінансових ресурсів та яка не є складовою частиною та/або комплектувальним виробом, призначеним для інших Зразків;

24) спеціальна техніка — технічні засоби, призначені для забезпечення проведення оперативно-розшукових заходів розвідувальними, контррозвідувальними та правоохоронними органами, і технічні засоби спеціального зв'язку, технічного та криптографічного захисту інформації, які не мають господарсько-побутового призначення, а також обладнання та апаратура для контролю і проведення випробувань таких засобів;

25) спецекспортер — суб'єкт господарювання, уповноважений у встановленому державою порядку на провадження діяльності, зокрема

посередницької (брокерської), з експорту товарів військового призначення, а також товарів, які містять відомості, що становлять державну таємницю;

26) справний стан (справність) — стан виробу військового призначення, який відповідає усім вимогам його технічної документації;

27) стадія життєвого циклу виробу військового призначення — частина життєвого циклу виробу військового призначення, яка характеризується сукупністю робіт, що виконуються та їх кінцевими результатами;

28) створення виробу військового призначення — стадії життєвого циклу виробу військового призначення з дослідження і обґрунтування розроблення, а також розроблення та виготовлення придатного для експлуатації зразка відповідного виробу;

29) суб'єкт виробництва — суб'єкт господарювання — юридична особа незалежно від форми власності, основним видом господарської діяльності якого є виробництво, а також розроблення, продовження ресурсу, модернізація, ремонт і відновлення, демілітаризація та утилізація виробів військового призначення самостійно або разом з іншими суб'єктами господарювання;

30) суб'єкт оборонної промисловості — суб'єкт виробництва, інший суб'єкт господарювання, який разом із суб'єктами виробництва бере участь у забезпеченні стадій життєвого циклу виробів військового призначення;

31) тактико-технічне (технічне) завдання на виконання дослідно-конструкторських робіт (далі — тактико-технічне (технічне) завдання) — вихідний технічний документ, затверджений замовником, що встановлює комплекс тактико-технічних вимог до створюваного Зразка, вимоги до змісту, обсягу та строку виконання дослідно-конструкторських робіт;

32) технічна документація — сукупність документів, необхідних і достатніх для виготовлення Зразка та його безпосереднього використання за призначенням на кожній стадії життєвого циклу (від створення до зняття з виробництва);

33) технологічна документація — частина технічної документації, до складу якої входять документи, що визначають процес виготовлення Зразка, основними з яких є маршрутні, операційні і комплексні технологічні карти, карта типового (групового) технологічного процесу, карта типової (групової) операції.

2. У цьому Законі терміни “державний контракт з оборонного замовлення”, “державне оборонне замовлення”, “державні замовники”, “виконавці оборонного замовлення” вживаються у значенні, наведеному в

Законі України “Про державне оборонне замовлення”, термін “товари військового призначення”, – у значенні, наведеному в Законі України “Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання”, термін “нормативний документ” – у значенні, наведеному в Законі України “Про стандартизацію”.

Стаття 2. Правовий режим виробів військового призначення

1. Виготовлені вироби військового призначення є власністю суб'єкта виробництва, якщо інше не визначено законом або укладеним з ним державним контрактом з оборонного замовлення, договором (контрактом) із спецекспортером або зовнішньоекономічним договором (контрактом), укладеним ним з іноземним замовником.

2. Вироби військового призначення і технічна документація щодо забезпечення їх стадій життєвого циклу не можуть перебувати у власності громадян України, іноземців та осіб без громадянства, громадських об'єднань, представництв міжнародних організацій, а також юридичних осіб інших держав на території України, за винятком випадків, передбачених законом або частиною третьою цієї статті.

3. Замовники можуть передавати вироби військового призначення для забезпечення їх стадій життєвого циклу суб'єктам виробництва в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 3. Використання об'єктів права інтелектуальної власності

1. Суб'єкт виробництва — виконавець оборонного замовлення використовує для своїх потреб науково-технічну продукцію та об'єкти права інтелектуальної власності, що створені ним під час виконання державного оборонного замовлення, з урахуванням особливостей, визначених статтею 11 Закону України “Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій”.

2. Використання для власних потреб суб'єктом виробництва науково-технічної продукції та об'єктів права інтелектуальної власності, що придбані під час виконання державного оборонного замовлення, здійснюється лише за погодженням з державним замовником відповідно до державного контракту з оборонного замовлення.

3. У державному контракті з оборонного замовлення щодо виробництва виробів військового призначення зазначається суб'єкт майнових прав

інтелектуальної власності на об'єкти права інтелектуальної власності, що виникли або придбані під час виконання державного оборонного замовлення.

4. У договорі (контракті) із спецекекспортером або у зовнішньоекономічному договорі (контракті), укладеному з іноземним замовником суб'єктом виробництва, визначаються обов'язки із забезпечення охорони прав на об'єкти права інтелектуальної власності, що використовуються або створюються суб'єктами виробництва під час виконання договору (контракту).

5. Права та обов'язки з використання об'єктів права інтелектуальної власності, які є власністю третьої сторони, визначаються з урахуванням законодавства України та умов ліцензійного договору з такою стороною.

6. У державному контракті з оборонного замовлення передбачається право виконавця оборонного замовлення на авторський нагляд за виробами військового призначення, який здійснюється відповідно до статей 28 і 29 цього Закону.

7. Авторський нагляд може передбачатися також у договорах (контрактах), укладених з іноземним замовником або спецекекспортером.

Стаття 4. Оборонна промисловість

1. Оборонна промисловість України складається із суб'єктів виробництва, інших суб'єктів господарювання, які разом із суб'єктами виробництва беруть участь у забезпеченні стадій життєвого циклу виробів військового призначення.

2. Критерії та порядок визначення суб'єктів господарювання як суб'єктів оборонної промисловості встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Розділ II.

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ ВІЙСЬКОВО-ПРОМИСЛОВОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття 5. Принципи державної військово-промислової політики

1. Основними принципами державної військово-промислової політики є:

1) пріоритетність національних інтересів і безпеки України;

2) монополія держави на регулювання діяльності зі створення та виробництва виробів військового призначення;

3) забезпечення виконання Україною міжнародних зобов'язань щодо створення, виробництва та міжнародних передач звичайних видів озброєння, зброї масового знищення та засобів її доставки;

4) підконтрольність і підзвітність державі суб'єктів виробництва;

5) захист державою прав та законних інтересів у сфері зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів виробництва;

6) запобігання протизаконному провадженню діяльності, пов'язаної зі створенням та виробництвом виробів військового призначення;

7) запобігання виникненню загроз національній безпеці та обороні України в разі провадження діяльності, пов'язаної зі створенням та виробництвом виробів військового призначення для іноземної держави;

8) запобігання неконтрольованому накопиченню виробів військового призначення, зокрема їх складових частин та продуктів утилізації, у суб'єктів виробництва.

Стаття 6. Повноваження Кабінету Міністрів України

2. Кабінет Міністрів України спрямовує і координує діяльність міністерств та інших органів виконавчої влади, пов'язану з виробництвом виробів військового призначення, визначає пріоритетні напрями розвитку оборонної промисловості.

Стаття 7. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику:

1) вносить Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо координації діяльності центральних органів виконавчої влади з питань удосконалення законодавства у сфері створення та виробництва виробів військового призначення, у тому числі щодо стимулювання розвитку суб'єктів господарювання;

2) розробляє проекти державних цільових програм з питань підготовки виробництва виробів військового призначення, у яких передбачається, зокрема, проведення наукових досліджень та розроблення технологій військового призначення;

3) вносить в установленому порядку Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо фінансування оборонної промисловості за рахунок коштів Державного бюджету України;

4) забезпечує залучення інвестицій у сферу виробництва виробів військового призначення,

5) виконує інші завдання, визначені законами України.

Стаття 8. Суб'єкти виробництва

1. Виробництво та забезпечення інших стадій життєвого циклу виробів військового призначення здійснюються суб'єктами виробництва (виконавцями) на підставах, визначених частинами другою цієї статті, самостійно або разом із іншими суб'єктами господарювання на підставі договорів (контрактів).

2. Суб'єкти виробництва проводять діяльність щодо забезпечення стадій життєвого циклу виробів військового призначення, на підставі державних контрактів з оборонного замовлення, договорів (контрактів) із спецекспортерами або зовнішньоекономічних договорів (контрактів), укладених з іноземним замовником, а також в ініціативному порядку.

Стаття 9. Іноземний замовник

1. Відносини суб'єкта виробництва або спецекспортера з іноземним замовником регулюються зовнішньоекономічним договором (контрактом), що укладається з урахуванням цього Закону, Законів України "Про зовнішньоекономічну діяльність", "Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання", інших актів законодавства та міжнародних договорів України.

2. Розроблення і виробництво товарів військового призначення або провадження іншої діяльності, пов'язаної з виробництвом зазначених товарів для іноземного замовника, здійснюються безпосередньо суб'єктом виробництва за наявності повноважень на право здійснення експорту товарів військового призначення, наданих Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України "Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання" та укладеного ним зовнішньоекономічного договору (контракту), або відповідного договору (контракту) із спецекспортером.

3. Зовнішньоекономічні договори (контракти) між суб'єктами виробництва, спекекспортерами та іноземними замовниками можуть укладатися і виконуватися на компенсаційній (офсетній) основі. Зовнішньоекономічні договори (контракти) на компенсаційній (офсетній) основі можуть укладатися суб'єктом виробництва державної форми власності або спекекспортером лише за згодою Кабінету Міністрів України.

4. У разі з'ясування, що діяльність, пов'язана з виробництвом виробів військового призначення для іноземної держави, створює загрозу національній безпеці та/або обороні України чи порушує міжнародні зобов'язання України щодо нерозповсюдження зброї масового знищення, засобів її доставки та обмеження передачі звичайних видів озброєння, така діяльність повністю або частково (роботи із забезпечення окремих стадій життєвого циклу виробів військового призначення) припиняється в порядку, установленому законодавством.

Розділ III.

ЗАСОБИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ, ПОВ'ЯЗАНОЇ З ВИРОБНИЦТВОМ ВИРОБІВ ВІЙСЬКОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Стаття 10. Засоби державного регулювання діяльності, пов'язаної зі створенням, виробництвом, реалізацією, ремонтом, модернізацією, демілітаризацією та утилізацією виробів військового призначення

1. Засобами державного регулювання діяльності, пов'язаної зі створенням, виробництвом, реалізацією, ремонтом, модернізацією, демілітаризацією та утилізацією виробів військового призначення, є:

1) державне оборонне замовлення на постачання (закупівлю) виробів військового призначення, що здійснюється відповідно до Закону України "Про державне оборонне замовлення";

2) ліцензування господарської діяльності, пов'язаної зі створенням, виробництвом, реалізацією, ремонтом, модернізацією, демілітаризацією та утилізацією виробів військового призначення, що здійснюється відповідно до Закону України "Про ліцензування видів господарської діяльності";

3) технічне регулювання у сфері виробництва виробів військового призначення, що здійснюється відповідно до цього Закону та інших законів України у сфері стандартизації та технічного регулювання;

4) надання повноважень на право провадження зовнішньоекономічної діяльності з товарами військового призначення та товарами, які містять відомості, що становлять державну таємницю, що здійснюється відповідно до Закону України “Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання”;

5) коригування цін і тарифів на вироби військового призначення, виконання робіт або надання послуг із забезпечення стадій життєвого циклу виробів військового призначення відповідно до цього Закону та інших законів України;

6) застосування системи економічного стимулювання відповідно до законодавства;

7) погодження ввезення в Україну технологій, придбання яких передбачається за бюджетні кошти відповідно до статті 17 Закону України “Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій”.

2. Особливості порядку розроблення, виробництва, ремонту і модернізації виробів військового призначення на всіх стадіях життєвого циклу в умовах особливого періоду, воєнного стану, під час підготовки та проведення заходів з мобілізаційної підготовки та мобілізації визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Особливості технічного регулювання у сфері виробництва виробів військового призначення

1. Технічне регулювання у сфері виробництва виробів військового призначення здійснюється на підставі технічних регламентів, зокрема технічних регламентів на вироби військового призначення, стандартів, а також інших нормативних документів.

2. Державна політика у сфері технічного регулювання у сфері виробництва виробів військового призначення спрямовується на досягнення технічної сумісності вітчизняних виробів військового призначення з міжнародними, європейськими стандартами та стандартами країн - членів НАТО.

3. Вироби військового призначення, що виробляються в Україні, підлягають класифікації, кодифікації та реєстрації в державному каталозі

озброєння, військової і спеціальної техніки. Державний каталог озброєння, військової і спеціальної техніки ведеться Міністерством оборони України.

4. Порядок класифікації, кодифікації та ведення державного каталогу виробів військового призначення встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 12. Система економічного стимулювання для суб'єктів виробництва виробів військового призначення

1. До суб'єктів виробництва виробів військового призначення застосовується система заходів економічного стимулювання, що передбачає:

- 1) встановлення податкових пільг суб'єктам оборонної промисловості;
- 2) надання пільгових умов кредитування для розширення виробництва виробів військового призначення;
- 3) надання державних гарантій суб'єктам господарювання – резидентам України за кредитами (позиками), що залучаються для фінансування програм, пов'язаних із підвищенням обороноздатності і безпеки держави;
- 4) отримання преференцій або інвестицій в рамках укладених компенсаційних (офсетних) договорів.

Розділ IV.

СТВОРЕННЯ ТА МОДЕРНІЗАЦІЯ ВИРОБІВ ВІЙСЬКОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Стаття 13. Ініціювання створення виробів військового призначення

1. Ініціаторами створення виробів військового призначення є:

- 1) державний замовник з оборонного замовлення;
- 2) іноземний замовник відповідно до статті 9 цього Закону;
- 3) суб'єкт господарювання за власні кошти або за кошти спецекспортера за умови укладення договору про наміри з державним або іноземним замовником із зазначенням тактико-технічних характеристик виробу військового призначення.

2. Порядок ініціювання створення виробів військового призначення встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Створення виробів військового призначення

1. Створення виробів військового призначення здійснюється шляхом виконання аванпроекту та дослідно-конструкторських робіт з розроблення та виготовлення придатних для експлуатації зразків виробів військового призначення відповідно до тактико-технічного (технічного) завдання.

2. Результатом виконання дослідно-конструкторської роботи є затверджена в установленому порядку робоча конструкторська документація на виготовлення зразка виробу військового призначення, що включається до реєстру конструкторської документації, який ведеться державним замовником. Положення про типовий реєстр конструкторської документації на вироби військового призначення затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Під час створення виробів військового призначення розробник повинен передбачити технічні можливості для їх демілітаризації та безпечної для людей і довкілля утилізації (знищення).

4. Етапи дослідно-конструкторських робіт із створення виробів військового призначення і порядок їх проведення визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Єдиний наскрізний план створення зразка виробу військового призначення

1. З метою узгодження етапів і строків виконання, складу виконавців, ресурсного забезпечення виконання дослідно-конструкторських робіт з розроблення виробів військового призначення та інших заходів з їх створення державний замовник забезпечує розроблення єдиного наскрізного плану.

2. Підготовку проекту єдиного наскрізного плану та узгодження його з підприємствами — учасниками кооперації (співвиконавцями) здійснює суб'єкт виробництва зразка виробу військового призначення.

3. Єдиний наскрізний план створення зразка виробу військового призначення затверджується органом, який прийняв рішення про його створення, та є одним з вихідних документів для щорічного формування державним замовником пропозицій до проекту основних показників державного оборонного замовлення на відповідний бюджетний період.

4. Порядок підготовки та узгодження єдиного наскрізного плану створення зразка виробу військового призначення встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 16. Державні випробування створеного Зразка виробу військового призначення

1. Державні випробування створеного зразка виробу військового призначення проводяться державною комісією з питань випробування озброєння, військової і спеціальної техніки (далі — державна комісія), яка утворюється органом, що прийняв рішення про створення зразка зазначеного виробу військового призначення, за поданням державного замовника.

2. Порядок проведення державних випробувань створеного зразка виробу військового призначення із зазначенням повноважень державної комісії, прав та обов'язків її членів установлюється Кабінетом Міністрів України.

3. Державна комісія перевіряє (оцінює) відповідність характеристик створеного Зразка вимогам тактико-технічного (технічного) завдання і робить висновок про доцільність серійного виробництва створеного Зразка.

4. У разі отримання негативного висновку державної комісії державний замовник вживає заходів для доопрацювання зразка виробу військового призначення відповідно до умов державного контракту з оборонного замовлення на виконання дослідно-конструкторських, науково-дослідних та технологічних робіт.

5. У разі отримання позитивного висновку державної комісії державний замовник видає відповідний правовий акт про прийняття зразка виробу військового призначення на озброєння.

6. У разі створення виробу військового призначення за рішенням Кабінету Міністрів України, прийняття на озброєння нового або модернізованого зразка виробу військового призначення іноземного виробництва державний замовник погоджує своє рішення з Кабінетом Міністрів України.

Стаття 17. Модернізація виробів військового призначення

1. Модернізація виробів військового призначення здійснюється в порядку, передбаченому для їх створення, визначеному статтями 14-16 цього Закону.

2. Під час проведення модернізації виробів військового призначення відповідно до умов державного контракту з оборонного замовлення,

укладеного з державним, чи договору, укладеного з іноземним замовником або спецекекспортером, можуть виконуватися роботи з ремонту та/або збільшення ресурсу, продовження строку експлуатації (зберігання) його агрегатів, вузлів та обладнання, які не підлягають модернізації.

Стаття 18. Особливості створення виробів військового призначення на замовлення іноземних держав

1. Ініціаторами створення виробів військового призначення для потреб іноземних держав є іноземний замовник та суб'єкт виробництва або спецекекспортер. Порядок ініціювання створення виробів військового призначення на замовлення іноземних держав встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Створення виробів військового призначення на замовлення іноземних замовників здійснюється відповідно до цього Закону, інших законів України у сфері військово-технічного співробітництва та міжнародних договорів України.

3. Суб'єкти оборонної промисловості, які мають намір укласти зовнішньоекономічний договір (контракт) або договір про намір на створення виробів військового призначення для потреб іноземної держави, надсилають тактико-технічне (технічне) завдання з виконання дослідно-конструкторських, науково-дослідних та технологічних робіт з створення таких виробів до Генерального штабу Збройних Сил України.

4. З метою здійснення контролю якості виробів військового призначення для потреб іноземної держави можуть залучатися на договірних засадах представництва державних замовників на підприємствах, в установах і організаціях.

5. Випробування виробів військового призначення для потреб іноземної держави можуть проводитися на полігонах військових формувань на договірних засадах. Методика розрахунку витрат під час випробувань виробів військового призначення для потреб іноземної держави визначається Кабінетом Міністрів України.

Розділ V.

ВИРОБНИЦТВО ВИРОБІВ ВІЙСЬКОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Стаття 19. Поставлення на виробництво виробів військового призначення

1. Поставлення на виробництво виробів військового призначення передбачає здійснення заходів з підготовки підприємства до випуску певного зразка виробу військового призначення згідно з установленими вимогами до його якості і заявленою кількістю. Готовність підприємства до випуску розробленого зразка оцінюється за результатами кваліфікаційних випробувань (приймання установчої серії), які проводяться відповідно до вимог нормативних документів, у разі наявності повного комплексу конструкторської і технологічної документації та засобів технологічного оснащення, необхідних для випуску цього виробу згідно з установленими вимогами до його якості і заявленою кількістю.

2. Поставлення на виробництво виробів військового призначення здійснюється після прийняття нового або модернізованого зразка виробу військового призначення на озброєння (крім виробів військового призначення виготовлених для потреб іноземного замовника).

3. Поставлення на виробництво виробів військового призначення за рахунок бюджетних коштів на підприємствах усіх форм власності здійснюється на поворотній основі в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

4. Поставлення на виробництво виробів військового призначення за рахунок бюджетних коштів на безповоротній основі може здійснюватися в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 20. Авторський нагляд на стадії виробництва виробів військового призначення.

1. Авторський нагляд на стадії виробництва виробів військового призначення як комплекс заходів, що проводяться розробником (виконавцем дослідно-конструкторських, науково-дослідних та технологічних робіт) на підприємствах, які виготовляють вироби військового призначення, ремонтних підприємствах та монтажних-налагоджувальних об'єктах, здійснюється з метою:

1) контролю за додержанням виробником вимог конструкторської документації на вироби військового призначення;

2) надання кваліфікованої допомоги персоналу виробника з питань поставлення виробів військового призначення на виробництво, їх виробництва та ремонту, а також складення (монтажу) і налагодження, якщо вироби поставляються замовникові в розібраному вигляді;

3) надання методичної допомоги з усунення конструктивних та виробничих недоліків шляхом невідкладного проведення робіт, необхідних для забезпечення належної якості виробів військового призначення;

4) контролю за відповідністю технологічної документації вимогам конструкторської документації і додержанням виробником вимог технологічної документації на виробництві;

5) збору та накопичення інформації про виробництво, ремонт, складення, монтаж і налагодження виробів військового призначення для підвищення технічного рівня нових розробок;

6) контролю за додержанням вимог, передбачених змінами, що внесені до конструкторської і технологічної документації.

2. Авторський нагляд за виробами військового призначення на стадії виробництва здійснюється починаючи з моменту передачі виробникові конструкторської та технологічної документації на вироби до затвердження рішення про зняття їх з експлуатації.

3. Порядок здійснення авторського нагляду за виробами військового призначення на стадії виробництва визначається нормативними документами.

Стаття 21. Зняття виробів військового призначення з виробництва

1. Зняття виробів військового призначення з виробництва передбачає припинення підприємством їх випуску.

2. Рішення про зняття з виробництва виробів військового призначення приймається органами, які приймали рішення про їх створення, а щодо виробів військового призначення, виробництво яких розпочато до набрання чинності цим Законом, — Кабінетом Міністрів України.

3. Підставою для зняття виробів військового призначення з виробництва є прийняття державним замовником рішення про зняття зразка виробу військового призначення з озброєння.

4. Вироби військового призначення, які виробляються на замовлення іноземної держави, можуть бути зняті з виробництва за рішенням суб'єкта виробництва виробів військового призначення в разі виконання ним

відповідного зовнішньоекономічного договору (контракту), якщо інше не передбачено міжнародними договорами.

5. Порядок зняття виробів військового призначення з виробництва встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розділ VI.

ІНША ДІЯЛЬНІСТЬ, ПОВ'ЯЗАНА З ВИРОБНИЦТВОМ ВИРОБІВ ВІЙСЬКОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Стаття 22. Технічний нагляд за виробами військового призначення на стадіях їх експлуатації та зберігання

1. Технічний нагляд за виробами військового призначення на стадіях їх експлуатації та зберігання як комплекс заходів з підтримання виробів військового призначення у справному і функціональному стані, що виконується їх виробником за участю замовника, здійснюється з метою:

1) надання кваліфікованої допомоги особовому складу військового формування в освоєнні та експлуатації нових видів або модернізованих виробів військового призначення, зокрема навчання його правилам експлуатації та зберігання;

2) виконання найбільш складних регулювальних і налагоджувальних робіт, операцій технічного обслуговування, регламентних і відновлювальних робіт;

3) участі у перевірці технічного стану виробів військового призначення і приведення їх у відповідність з певною категорією якісного стану протягом періоду експлуатації та зберігання;

4) відновлення в разі потреби виробів військового призначення після закінчення строку дії гарантійних зобов'язань (післягарантійний ремонт), а також проведення їх технічного обслуговування.

2. Конкретний перелік заходів з технічного нагляду за виробами військового призначення визначається розробником за погодженням із замовниками залежно від складності таких виробів.

3. Під час виробництва, експлуатації та зберігання виробів військового призначення перелік заходів з технічного нагляду за ними може уточнюватися виробником зазначених виробів за погодженням з їх розробником і замовниками.

4. Порядок здійснення технічного нагляду за виробами військового призначення на стадіях їх експлуатації та зберігання визначається нормативними документами.

Стаття 23. Авторський нагляд за виробами військового призначення на стадіях експлуатації та зберігання

1. Авторський нагляд за виробами військового призначення на стадіях експлуатації та зберігання як комплекс заходів, пов'язаних з безпосереднім наглядом за виробами військового призначення в умовах експлуатації, за результатами якого проводяться роботи з поліпшення якісного стану і тактико-технічних (технічних) характеристик зазначених виробів, здійснюється з метою:

1) вивчення досвіду експлуатації та зберігання виробів військового призначення, виявлення тенденцій зміни їх якісного стану;

2) виявлення та усунення недоліків у конструкції, експлуатаційній документації;

3) оптимізації системи технічного обслуговування, номенклатури комплексу запасних частин і приладдя, норм їх витрат;

4) надання кваліфікованої допомоги користувачам під час введення нового або модернізованого виробу військового призначення в експлуатацію, зокрема у вивченні конструкції Зразків, експлуатаційної документації, правил експлуатації і виконання найбільш складних операцій технічного обслуговування для скорочення строків підготовки та їх освоєння, у тому числі строків (нормативів) підготовки виробів військового призначення до використання за призначенням;

5) аналізу інформації про результати авторського нагляду для урахування під час створення або модернізації виробів військового призначення;

6) зміни встановлених (призначених) ресурсу, строків експлуатації (зберігання), відстані або тривалості транспортування;

7) удосконалення процесу експлуатації та умов зберігання виробів військового призначення, поліпшення якісного стану та тактико-технічних (технічних) характеристик, підвищення ступеня використання технічних можливостей, розширення сфери застосування і поліпшення техніко-економічних показників, у тому числі зменшення обсягу витрат на експлуатацію.

2. Конкретний перелік заходів з авторського нагляду за виробами військового призначення визначається розробником за погодженням із замовниками залежно від складності таких виробів.

3. Під час виробництва, експлуатації та зберігання виробів військового призначення перелік заходів з авторського нагляду за ними може уточнюватися їх розробником за погодженням з виробником і замовниками виготовлення таких виробів.

4. Порядок здійснення авторського нагляду за виробами військового призначення на стадіях експлуатації та зберігання визначається нормативними документами.

Стаття 24. Ремонт виробів військового призначення

1. Капітальний, регламентний і середній ремонт виробів військового призначення в мирний час є плановим ремонтом.

2. Капітальний і середній ремонт виробів військового призначення проводиться після закінчення міжремонтного ресурсу і строку експлуатації відповідно.

3. Регламентному ремонту підлягають вироби військового призначення, які перебувають на тривалому зберіганні або в експлуатації з обмеженим витрачанням ресурсу, з установленою періодичністю ремонту, зазначеною в експлуатаційній документації, незалежно від технічного стану виробу.

4. Поточний та середній ремонт виробів військового призначення проводиться силами особового складу військових формувань, що мають їх на озброєнні.

5. У разі потреби для проведення поточного та середнього ремонту можуть залучатися на договірних засадах суб'єкти виробництва.

6. Особливості та порядок ремонту виробів військового призначення для потреб державних замовників та іноземних замовників установлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 25. Демілітаризація та утилізація (знищення) виробів військового призначення

1. Порядок демілітаризації та утилізації (знищення) виробів військового призначення встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розділ VII.

ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ У СФЕРУ СТВОРЕННЯ ТА ВИРОБНИЦТВА
ВИРОБІВ ВІЙСЬКОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ І НАДАННЯ ГАРАНТІЙ
ЩОДО ЇХ ЗАХИСТУ

Стаття 26. Особливості залучення інвестицій у сферу створення та виробництва виробів військового призначення

1. Залучення інвестицій у сферу створення та виробництва виробів військового призначення здійснюється на умовах, визначених Законами України “Про інвестиційну діяльність”, “Про режим іноземного інвестування” та відповідними міжнародними договорами України, з урахуванням таких особливостей:

1) суб'єктами (інвесторами та учасниками) інвестиційної діяльності, пов'язаної з виробництвом виробів військового призначення, можуть бути юридичні особи України та іноземних держав, а також держави;

2) під час визначення умов міжнародних договорів України про заохочення та взаємний захист інвестицій у сферу створення та виробництва виробів військового призначення враховуються міжнародні зобов'язання України стосовно міжнародних передач товарів військового призначення і подвійного використання та спеціального режиму їх експорту;

3) іноземні інвестиції можуть здійснюватися у формі часткової участі у підприємствах, що створюються, чи придбання частки діючих українських підприємств;

4) іноземні інвестиції у формі господарської (підприємницької) діяльності на основі угод про розподіл продукції не можуть здійснюватися стосовно підприємств, діяльність яких пов'язана з виготовленням виробів військового призначення.

Стаття 27. Режим інвестиційної діяльності, пов'язаний з виробництвом виробів військового призначення

1. Умови договорів, що укладені із суб'єктами інвестиційної діяльності, пов'язаної з виробництвом виробів військового призначення, є чинними протягом усього строку їх дії.

2. Інвестиційні проекти, пов'язані з виробництвом виробів військового призначення, зокрема перелік суб'єктів такої діяльності, що їх реалізують, затверджуються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального

органу виконавчої влади, що реалізує державну військово-промислову політику.

3. У разі порушення суб'єктом інвестиційної діяльності, пов'язаної з виробництвом виробів військового призначення, вимог законодавства, установчих документів, умов договорів (контрактів) щодо реалізації інвестиційних проектів Кабінет Міністрів України може прийняти рішення про виключення такого суб'єкта з переліку суб'єктів інвестиційної діяльності, що реалізують інвестиційні проекти, або скасувати рішення про затвердження інвестиційного проекту.

Розділ VIII.

КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ ВИРОБНИЦТВА ВИРОБІВ ВІЙСЬКОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Стаття 28. Контроль якості у сфері виробництва виробів військового призначення

1. Контроль якості у сфері виробництва виробів військового призначення здійснюється представництвами державних замовників на підприємствах, в установах та організаціях відповідно до положення про зазначені представництва, яке затверджується Кабінетом Міністрів України якщо інше не передбачене контрактом з іноземним замовником.

2. Підтвердження якості продукції військового призначення іноземного виробництва, яка застосовується у процесі розроблення виробів військового призначення, може здійснюватися відповідно до законодавства України, на підставі документів з контролю її якості іноземною державою.

3. Державні випробування зразка виробу військового призначення іноземного виробництва проводяться державною комісією, яка утворюється державним замовником.

Стаття 29. Відповідальність за порушення вимог цього Закону

1. Особи, винні у порушенні вимог цього Закону, несуть установлену законом матеріальну, дисциплінарну, адміністративну чи кримінальну відповідальність.

Розділ IX. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців після його опублікування.

2. Закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, №№ 18, 19-20, 21-22, ст.144; 2012, № 4, ст. 23; 2016, № 28, ст. 533 із наступними змінами):

у абзаці третьому та п'ятому частини шостої статті 73 та абзаці другому частини четвертої статті 122 слова “оборонно-промисловий комплекс” в усіх відмінках замінити словами “оборонна промисловість” у відповідному відмінку;

2) у Законі України “Про державне оборонне замовлення” (Відомості Верховної Ради України, 1999, № 17, ст. 111; 2016, № 29, ст. 537 із наступними змінами):

у абзаці другому частини четвертої та абзаці третьому частини п'ятої статті 6 слова “оборонно-промислового комплексу” замінити словами “оборонної промисловості”;

частину четверту статті 9 Закону України “Про державне оборонне замовлення” виключити;

3) абзац шостий статті 1 Закону України “Про державну підтримку підприємств, науково-дослідних інститутів і організацій, які розробляють та виготовляють боєприпаси, їх елементи та вироби спецхімії” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 48, ст. 406 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

“боєприпаси — технічні пристрої одноразового застосування (включаючи їх складові частини, елементи, та вибухові речовини), що є видом озброєння, призначені для ураження живої сили противника, знищення його, руйнування укріплень, споруд, інших об'єктів, а також виконання інших завдань;”;

4) у Законі України “Про організацію оборонного планування” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, № 4, ст. 97):

у абзаці сьомому статті 5 слова “оборонно-промислового комплексу” замінити словами “оборонної промисловості”;

5) у Законі України “Про управління об'єктами державної власності” (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456; 2012, № 4, ст. 23; 2016, № 28, ст. 533 із наступними змінами):

у абзаці другому частини другої статті 3 та у пункті 16-1 частини другої статті 5 слова “оборонно-промисловий комплекс” в усіх відмінках замінити словами “оборонна промисловість” у відповідному відмінку;

6) у Законі України “Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі” (Відомості Верховної Ради України, 2012, № 4, ст. 23; 2016, № 34, ст. 594):

у назві та у тексті Закону слова “оборонно-промисловий комплекс” в усіх відмінках замінити словами “оборонна промисловість” у відповідному відмінку;

7) у Законі України “Про деякі питання заборгованості підприємств оборонно-промислового комплексу - учасників Державного концерну “Укроборонпром” та забезпечення їх стабільного розвитку” (Відомості Верховної Ради України, 2013, № 32, ст. 413; 2015 № 11, ст. 75):

у назві та у тексті Закону слова “оборонно-промисловий комплекс” в усіх відмінках замінити словами “оборонна промисловість” у відповідному відмінку;

8) в абзаці дев'ятому пункту 5 частини першої статті 20 Закону України “Про Кабінет Міністрів України” (Відомості Верховної Ради України, 2014, № 13, ст. 222; 2016, № 12, ст. 137 із наступними змінами):

слова “оборонно-промислового комплексу” замінити словами “оборонної промисловості;”

4. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону;

забезпечити приведення органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова
Верховної Ради України

Андрій ПАРУБІЙ